

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja

in

Svetega Antona

Padovanskega

Leto XX; številka 464 datum 24. 7. 2016

POZDRAV Z MADAGASARJA ...

Dragi prijatelji! Pišem vam iz Farafangane, kjer potekajo še zadnje priprave na veliki dogodek za našo škofijo: jutrišnje posvečenje novomašnikov. Prihaja veliko ljudi, za duhovnike in misijonarje pa je to tudi priložnost, da se srečamo med seboj, kot je dejal danes pri kosilu škof: **da vidimo, če smo še živi**. Na Madagaskarju sicer ni vojne ali preganjanja kristjanov kot marsikje po svetu, a razbojniške tolpe so vedno bolj predrzne. Samo na obširnem in odročnem področju, kjer deluje misijonar Tone Kerin, je bilo v zadnjem času ubitih preko 200 ljudi. Sicer sva s Tonetom soseda, oddaljena sva 3 dni hoda ali 2 dni vožnje s terenskim vozilom. Oborožene tolpe pridejo tudi na področje našega misijona, odženejo krave, ki jih najdejo, in če lastnik ne beži, ga ubijejo. Človek se včasih tolaži, saj to je še daleč, 60 ali 80 km iz Manambondra, središča misijona. Na tisto področje, kjer vztraja majhna skupnost kakih 20 katoličanov, se odpravim enkrat do dvakrat na leto. Pred dvema letoma sem jim peljal mali zvon, okoli 15 kg, ki smo ga takrat slovesno blagoslovili. Bili so res veseli dragocenega daru in še danes ga po vsaki božji službi odnesejo nazaj domov. V zadnjem času se je namreč močno razpasla tudi kraja zvonov. Kot da še ni dovolj nadlog, se je naši sestri Sidonie včeraj na poti na novo mašo zgodila še tale nesreča. Minibus, v katerem se po navadi pelje 16 ljudi, so ob 2h ponoči ustavili cestni razbojniki. Sestra pripoveduje, da ne ve, kje je zbrala toliko poguma, da se je šla pogajat z razbojniki. Prosila jih je, naj nikogar ne ubijejo ali ranijo, če so se že namenili oropati. In tako se je tudi zgodilo, da so vsi ostali brez denarnic in telefonov in lahko nadaljevali potovanje. Takole misijonarji delimo z našimi ljudmi dobro in hudo. Malgaši so navajeni živeti v stalni nevarnosti. Ko govorimo o strahu pred napadi, boleznijo ali smrtjo, po navadi pokažejo s prstom proti nebu: **saj je tam Bog, ki vidi vse in nas varuje**. Ko bo prišel čas, da gremo od tod, pa bomo šli. Tako se tudi misijonarji učimo od domačinov prepuščanja v Božje roke. Kot pravi Božja Beseda: **Ne življenje ne smrt, ne sedanost ne prihodnost, nič nas ne more ločiti od Kristusa**. Ko boste brali te vrstice, bomo na oddaljeni podružnici Anezandava okoli 50 km zahodno od Manambondra blagoslovili novo leseno cerkvico in 4 pare, ki bodo sklenili cerkveno poroko. Tako da ob vseh stiskah doživljamo tudi veselje in tolažbo. Ko sem pisal prijatelju, da imamo težave, ker so cerkve vsepovsod

premajhne, mi je odgovoril: **To so pa dobre težave!** Naj Usmiljeni Jezus, ki vidi vse trpljenje in vse grehe tega sveta, izlije olje Svetega Duha na vse nas, ki nas je poklical, naj hodimo za njim. Naj izlije olje usmiljenja na ta svet, za katerega je trpel na križu, kot molimo k Očetu usmiljenja: Po Njegovem prebridkem trpljenju, usmili se nas in vsega sveta. vaš Janez Mesec

Pon., 25. 7. JAKOB, st.	Ob 19. uri za + Jakoba Krautbergerja in sina Janka ter vse + na Rebernikovem
Tor., 26. 7. Joahim in Ana	Ob 19. uri za + Ano Oswald in vse + na Vetušekovem
Sre., 27. 7.	Gorazd, Kliment in drugi učenci Cirila in Metoda <i>Doma ne bo daritve – svete maše!</i>
Čet., 28. 7. Viktor (Zmago)	Ob 19. uri za + Jakoba Miheliča
Pet., 29. 7. Marta	Ob 19. uri za + Marto Roškar in Gabrijelo ter sorodnike
Sob., 30. 7. Peter Krizolog	<i>Doma ne bo daritve – svete maše!</i>
Ned., 31. 7. 18. NEDELJA MED LETOM	<p><i>Mislil sem, da so razprtije ob dediščinah stvar kmečke preteklosti in da tega ni več. Pa smo tudi danes priče podobnim razprtijam! Ljudje se radi skregajo že zaradi pokojnin. Včasih pride do prav mučnih položajev, ko starejši ljudje pravično razdelijo vse, kar imajo, pa jih potem boli, ker se otroci kregajo, češ da niso dovolj dali vsem. Zaradi dediščine, materialnih dobrin so se ljudje pripravljani skregati, netiti sovrašтво in prepire, prekiniti odnose ter gojiti zavist. Nič novega! Že pred dva tisoč leti je »nekdo iz množice rekel Jezusu: ‘Učitelj, reci mojemu bratu, naj deli dediščino z menoj’.« Vzrok prepira je pohlep po imetju. »Korenina vsega zla je pohlep«, ki lahko postane korenina številnih drugih grehov. Zato je Jezus človeku, ki je bil v sporu z bratom zaradi dediščine, rekel: »Varujte se pohlepnosti, kajti človekovo življenje ni v premoženju.« ... Pohlepnost človeku tako zaslepi srce, da vidi samo bogastvo, samo materialne dobrine, pozabi pa na sočloveka in na duhovne vrednote, nazadnje pozabi celo nase in na svoje dostojanstvo. Koliko sodobnih ljudi je zaradi pohlepa tako zaslepljenih, da jim ni nikoli dovolj bogastva, ampak <u>stremijo za dobičkom in ne znajo več praznovati nedelje</u>. Pohlep po dobičku jim je tako zameglil pogled, da ne vidijo, da s tem, ko so trgovine ob nedeljah odprte, kradejo matere otrokom, uničujejo družine in delavke spreminjajo v sužnje. <u>Pohlepnost sodobnega človeka se kaže tudi v tem, da mora biti za vsako delo plačan</u>. Ne zna več delati zastonj. Komaj boste našli ljudi, zlasti mlade, ki bi bili pripravljani delati kot prostovoljci. Sodobni individualisti težko priskočijo na pomoč človeku v stiski. <u>Končno, ljudje zaradi pohlepnosti ne vidijo več višjih, duhovnih</u></i></p>
Ob 8. uri za + Jožefo Oswald, obl.	
Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Ano Vodušek in starše	

*dobrin. Taki miselnosti so zapadli tudi tisti, ki si v počitnicah vzamejo čas za vse, samo za duhovnost ne. **Prosimo Gospoda, naj nikoli ne zamegli pogleda naše duše pohlep, ampak naj nam on nakloni čist pogled in čisto srce.** Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem*

Kdor želi ljudi razveseliti, mora v sebi imeti veselje.

Kdor želi v svet prinesiti toplino, mora v sebi nositi ogenj.

Kdor želi ljudem pomagati, mora biti izpolnjen z ljubeznijo.

Kdor želi na zemlji ustvarjati mir, je moral mir najti v svojem srcu.

Po: Phil Bosmans, Vitamini za srce

<p>APOSTOLAT MOLITVE</p>	<p>Da bi kristjani z življenjem po evangeliju pričevali za vero, poštenost in ljubezen do bližnjega.</p>
<p>Pon., 1. 8. Alfonz M. Ligvorij</p>	<p>Ob 19. uri za + Marjana Vogrinca ter Marijo in Feliksa Vajdnerja in vse + na Lenčevem</p>
<p>Tor., 2. 8. Evzebij Porcijunkula</p> <p>Ob 19. uri za vse žive in + Petrejeve</p>	<p>Porcijunkula (2. 8.) je ime cerkvice sv. Marije Angelske blizu Assisija, ki jo je rešil propada sv. Frančišek Asiški. Cerkvica je bila last benediktincev. Frančišek si jo je od njih izprosil kot "delček" svoje ustanove. Od latinsko-italijanske besede "portuncula" - "delček" je dobila ime "porcijunkula" in bila izhodišče za nastanek Reda manjših bratov - minoritov, frančiškanov in kapucinov. Za vse čase je pri tedanjem papežu Frančišek dosegel, da dobi popolni odpustek, kdor se v porcijunkulski cerkvi 2. avgusta skesano spove. V kasnejših stoletjih so papeži podelili pravico porcijunkulskega odpustka vsem cerkvam, kjer so Frančiškovi bratje. V njih lahko 2. avgusta dobi vsak vernik odpustek, ki izpolni tri pogoje: OPRAVI ZAKRAMENTALNO SPOVED, PREJME SVETO OBHAJILNO IN MOLI PO PAPEŽEVEM NAMENU.</p>
<p>Sre., 3. 8. Konrad</p>	<p>Doma ne bo daritve – svete maše!</p>
<p>Čet., 4. 8. Janez M. Vianney</p>	<p>Prvi četrtek - Ob 19. uri za + Ivano in Terezijo Ogrin ter Zvonka in Antona Ogrina</p>
<p>Pet., 5. 8. Marija Snežna</p>	<p>Prvi petek - Ob 19. uri za + sina Matevža Beigota in starega očeta Franca ter Petra Podrepška</p>
<p>Sob., 6. 8.</p>	<p>JEZUSOVA SPREMENITEV NA GORI - prva sobota Ob 8. uri za + Antonijo Pušnik in vse + na Vrhovskem</p>
<p>Ned., 7. 8. 19. NEDELJA MED LETOM Darovanje za potrebe župnij</p>	<p>Ljudje neradi čakamo. (Vsaj zame to velja.) Če moramo čakati, postanemo živčni. Pomislimo samo na čakanje pri zobozdravniku ali pa na čakanje v vrsti pred okencem za dokumente. <u>Seveda pa obstaja tudi druga vrsta čakanja – veselo pričakovanje:</u> ko fant čaka na zmenek z dekletom, na primer. Podobno so veseli starši, ko se njihov otrok vrne s potovanja ali študija v tujini. V tem veselju mu mama pripravi najljubšo jed, ko pa je v Angliji, kjer je bil na jezikovnem tečaju, tako slaba hrana. Pričakovanje zna biti lepo in veselo, ko čakaš na ljubljeno osebo.</p>

Ob 8. uri
za + Alojza
Ladineka in
Amalijo

Ob 10. uri
na Sv. Antonu
za vse +
Smodejeve in
Cvetko Bobovnik

Kdor ima vero, pričakuje Kristusa, je buden in pripravljen, da ga sprejme. ... Ko sem obiskal zelo bolno starejšo gospo, mi je mirno dejala: **»Sedaj čakam.«** Nekoliko mi je bilo nerodno, kajti mislil sem, da bo rekla: **»Sedaj čakam smrt!«** Pa je nadaljevala: **»Sedaj čakam Kristusa, da pride pome.«** Vse življenje je bila povezana z njim. Zanj je delala, z njim trpela, njega je molila, **sedaj ga je čakala v moči vere vanj in z ljubeznijo, s katero ga je ljubila.** Njeno končno pričakovanje je bila **vsota številnih »majhnih pričakovanj« Gospoda.** Dejala je še, da veliko moli. V slogu današnjega evangelija bi lahko rekli, da je budno čakala. Vera ji je pomagala, da se ni bala, ampak je pripravljena čakala Kristusa. ... **»Blagor tistim služabnikom, ki jih bo gospodar ob svojem prihodu našel budne. Resnično, povem vam: Opasal se bo in jih posedel za mizo. Pristopil bo in jim stregel«** (Lk 12,37). Kako pomembno je budno čakati, evangelij ponazori s kar tremi prilikami: o gospodarju, ki se vrača s svatbe; o tatu, za katerega ne vemo, kdaj se prikrade, in o oskrbniku, ki v pričakovanju gospodarja vestno opravlja delo. **Moder je tisti, ki čaka pripravljen, nespameten pa tisti, ki ni pripravljen. Ne samo da je modro pripravljen čakati Gospoda, velja tudi, da je vesel, kdor pričakuje ljubljeno osebo. Bolj ko ljubimo, bolj se bomo veselili.** Seveda ne gre za pasivno čakanje, ampak **čakamo pripravljeni, kajti gorje oskrbniku, ki »ničesar ne pripravi«.**

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

IRSKI BLAGOSLOV ZA NA POT

Naj te vsa pota povezujejo z drugimi, naj ti veter piha v tvoj hrbet, prijeten dež naj zaliva tvoja polja, sončni žarki naj ogrevajo tvoj obraz.

In do takrat, ko se spet vidimo, naj te Bog varuje s svojo roko.

Pota, po katerih hodiš, naj te vedno pripeljejo k pravemu cilju.

Kadar je hladno, imej tople misli, naj ti luna osvetljuje temno noč.

In do takrat, ko se spet vidimo, naj te Bog varuje s svojo roko.

Pod tvojo glavo naj bo vedno mehka blazina,

imej vedno toplo obleko in vsakdanji kruh.

Bodi že 40 let v nebesih, preden bo vrag to opazil.

In do takrat, ko se spet vidimo, naj te Bog varuje s svojo roko.

In do takrat, ko se spet vidimo, upam, da te Bog ne bo zapustil.

Naj te drži v svoji roki, vendar njegova pest naj ne bo zate pretrda.

In do takrat, ko se spet vidimo, naj te Bog varuje s svojo roko.

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju

Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredy Mlinarič, župnik)

fredi.mlinaric@rkc.si; fredim@siol.net

<http://www.zupnijaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>